

Sygn. akt II AKa 298/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA – Maria Mroziak - Sztykiel

Sędziowie SA - Marek Czecharowski

SO (del) – Małgorzata Janicz (spr.)

Protokolant – st . sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 r.

sprawy R. W.

o zadośćuczynienie za represje związane z niesłusznym skazaniem z powodu działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w. W.

z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt XII Ko 15/ 12

1. zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie na mocy art. 17§1 pkt.5 k.p.k. w sprawie umarza ,

2. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu (...) Okręgu Wojskowego w W. z dnia 20 stycznia 1982 r. (sygn. akt SoW 17/82) **R. W.** został uznany winnym, tego, że:

- w dniu 17 grudnia 1981 r. około godziny 17:00 w W. na Placu (...), w celu rozpowszechniania przynosił 28 sztuk ulotek zawierających fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 48 ust. 3 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym,

za które to przestępstwo wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę dodatkową 3 lat pozbawienia praw publicznych.

Wnioskodawca pozostawał pozbawiony wolności od dnia 23 grudnia 1981 r. do 1 sierpnia 1983 r.

Wyrokiem z dnia 4 lutego 1992 r. (sygn. akt WRN 146/91) Sąd Najwyższy Izba Wojskowa w. W., w trybie rewizji nadzwyczajnej, zmienił przedmiotowy wyrok Sądu (...) Okręgu Wojskowego w W. z dnia 20 stycznia 1982 r. (sygn. akt SoW 17/82) i uniewinnił R. W. od zarzutu popełnienia przypisanego mu przestępstwa.

Pismem z dnia 15 marca 1992 r. R. W. wniósł o zasądzenie 100.000.000 zł odszkodowania za doznane krzywdy i poniesione straty w związku ze skazaniem wyrokiem Sądu (...) Okręgu Wojskowego w W. z dnia 20 stycznia 1982 r. (sygn. akt SoW 17/82). Postanowieniem Wojskowego Sądu Okręgowego w. W. z dnia 21 grudnia 1992 r. (sygn. akt Żo 90/12) zasądzono na rzecz R. W. kwotę 60.000.000 zł tytułem odszkodowania za szkodę wynikłą z niesłusznego skazania i kwotę 40.000.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W dniu 3 kwietnia 2012 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w. W. wpłynął wniosek pełnomocnika R. W. o zasądzenie uzupełniającego zadośćuczynienia w kwocie 100.000 złotych za represje związane z niesłusznym skazaniem wyrokiem Sądu (...) Okręgu Wojskowego w dniu 20 stycznia 1982 r. Argumentując wniosek pełnomocnik podniósł, że kwota przyznanego dotychczas zadośćuczynienia po denominacji wyniosła 4.000 złotych i jest rażąco niewystarczająca.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 roku Wojskowy Sąd Okręgowy w. W. sprawę R. W. o zadośćuczynienie przekazał Sądowi Okręgowemu w. W. (k. 33 - 37).

Wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt XII Ko 15/12 Sąd Okręgowy w. W. wniosek R. W. o zasądzenie zadośćuczynienia oddalił.

Z treścią wyroku nie zgodził się **pełnomocnik wnioskodawcy** i zaskarżył orzeczenie w całości na korzyść. Zarzucił:

1. naruszenie art. 8 ust 4 ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, poprzez jego nie zastosowanie i uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające przyznanie dodatkowego zadośćuczynienia osobie, która w przeszłości taką rekompensatę już otrzymała;

2. naruszenie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., które miało wpływ na treść wyroku, poprzez dokonanie dowolnej, wybiórczej i jednostronnej oceny zebranego materiału dowodowego, dokonanej z przekroczeniem przez Sąd Okręgowy granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na niekorzyść Wnioskodawcy, bez uwzględnienia jego zeznań i okoliczności przemawiających na jego korzyść oraz po dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie względy słuszności nie przemawiają za przyznaniem Wnioskodawcy zadośćuczynienia.

Na zasadzie art. 427§1 k.p.k. oraz 437 § 1 i §2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy uzupełniającego zadośćuczynienia w kwocie 100.000 zł lub też w kwocie właściwej według uznania Sądu, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania celem.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów Sąd odwoławczy ma obowiązek badania z urzędu czy nie doszło do wystąpienia którejs z bezwzględnych przyczyn odwoławczych. W sprawie tej na etapie postępowania odwoławczego doszło do sytuacji wskazanej w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.

Jak wynika z akt sprawy k. 216 (odpis skrócony aktu zgonu) wnioskodawca R. W. zmarł w dniu 13 lipca 2013 r .

Mając na uwadze powyższe poprzez wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej przewidzianej w art. 17 par. 1 pkt. 5 k.p.k. - zgon wnioskodawcy - zaskarżony wyrok należało uchylić i postępowanie w sprawie umorzyć.